

Северенъ елень

Неизгледна равнина, мъглива, сива. Намръщило се е неприветливо небе, и тежки студени облаци се гонятъ низко надъ земята. Линѣеща твърда растителностъ се стеле тукъ-тамъ и сякашъ се притиска къмъ земята. Само жълтъ мъхъ и сиви лишей се виждатъ наоколо. Мъркатъ се червени и сини боровинки. Студено блестятъ локви и малки езерца отъ размразена пролѣтна вода; почти цѣлата равнина е напоена като гжба, почти цѣлата е едно непрекъснато блато... Не се вижда гора. Окото нѣма на какво да се спре.

Тъженъ край! Неприветливъ и студенъ. Лѣтото е кжсо и слънцето топли много малко. Наистина, презъ лѣтото слънцето само за кратко време се скрива, а по-насеверъ то почти не залѣзва; месецъ, дори два, тукъ трае непрекъснатъ день. Но и зимата настѣпва много рано. Още отъ месецъ августъ започва да вали снѣгъ и скоро това неизгледно блато се сковава отъ студове, и непрекъснатата снѣжна пелена покрива равнината 7, 8, а дори и 9 месеца. Къмъ края на лѣтото нощитѣ ставатъ сѣ по-дълги; най-после слънцето се скрива напълно и